

«گل به خودی» پوراحمد

فیلم سینمایی «گل به خودی» به کارگردانی احمد تجری و تهیه‌کنندگی علی قائم مقامی در ژانر کودک و نوجوان به‌زودی ساخته می‌شود. فیلمنامه این اثر نوشته مشترک احمد تجری و لاله قهرمانی است و فضایی رئال، عروسی و موزیکال دارد. کیومرث پوراحمد، کارگردان سینما به عنوان مشاور کارگردان در این پروژه سینمایی حضور دارد. داستان این فیلم قصه آمال و آرزوهای تعدادی کودک است که در پرورشگاه زندگی می‌کنند. / مهر

زندگی «آتلاین» الوند

سیروس الوند که فیلم جدید خود «آنجا همان ساعت» را برای اکران آتلاین آماده می‌کند، معتقد است انجام بسیاری از کارها به صورت آتلاین، از اکران گرفته تا مراسم ختم، سرزودشت محتوم امسال ماست و شاید به‌زودی عقد و عروسی آتلاین هم داشته باشیم. او اکران آتلاین را اتفاق خوبی دانست و گفت؛ این شکل نمایش به تدریج جای خود را پیدا می‌کند. / ایسنا

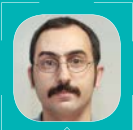

فیلم «خانه» را اصغر یوسفی نژاد از منتقدان و نویسندگان با سابقه سینما ساخته است

به بهانه نمایش فیلم «خانه»، سراغ منتقدانی رفته ایم که سر از فیلمسازی درآوردند

نوشتن با دوربین

رژ درخشش کلود شابرول، فرانسوا تروفو و ژان لوك گدار در اواخر دهه ۵۰ و پیشگامی آنها در جنبش سینمایی و جریان موج نوی سینمای فرانسه، سند و دلیل محکمی است که منتقدان و نویسندگان سینمایی نه تنها می‌توانند تبدیل به فیلمسازان خوب و مهمی شوند، بلکه حتی قابلیت تغییر جهان سینمایی و ایجاد يك موج و جریان قوی و تأثیرگذار و گسترده را هم دارند. اما با وجود ورود برخی منتقدان دیگر به عرصه فیلمسازی، چنین جنبش و جریان تأثیرگذاری تکرار نشد و به رغم فیلم‌های خوب و چسته گریخته‌ای که برخی منتقدان سابق در سینما ساختند، کم و به‌ندرت پیش آمده که این دسته آثار مورد توجه بسیار قرار گیرد و حرف تازه‌ای برای گفتن داشته باشد. ورود فیلم «خانه» (اثر) به نویسندگی، کارگردانی و تهیه‌کنندگی اصغر یوسفی نژاد به شبکه نمایش خانگی باعث شد، سراغ منتقدان و رسانه‌ای‌هایی برویم که سر از کارگردانی درآوردند. یوسفی‌نژاد که از منتقدان و نویسندگان قدیمی مجله فیلم است و سال‌ها در این ماهنامه سینمایی به معرفی و نقد کتاب می‌پرداخت، در نخستین فیلم سینمایی خود موفق عمل کرد و خانه هم تحسین منتقدان و تماشاگران را در پی داشت و هم در سی و پنجمین جشنواره جهانی فیلم فجر جوایز سیم‌رغ زرین و سیمین بهترین فیلم و فیلمنامه را به دست آورد. ساخته سینمایی یوسفی نژاد همچنین جایزه خلاقیت و استعداد درخشان جشن انجمن منتقدان و نویسندگان سینمایی را هم از آن خود کرد؛ جایزه‌ای که احتمالاً اعطای آن به دل خود داوران هم خوش نشسته باشد که فیلمی ساخته يك منتقد، به این موفقیت دست پیدا می‌کند.

علی رستگار

سینما

فرخ غفاری

از چهره‌های سرشناس سینمای ایران که به عنوان منتقد سینما، مورخ، سینماشناس، فعالیت می‌کرد و پایه‌گذار کانون فیلم تهران و فیلمخانه ملی ایران بود. غفاری که به دلیل شغل پدرش که وزیرمختار ایران در بلژیک بود، سال‌های کودکی و جوانی اش را در اروپا گذراند، خیلی زود جذب سینما شد و بسیاری از فیلم‌های کلاسیک و

حمید نعمت‌ا...

کارگردان بوتیک و رگ خواب سابقه فعالیت مطبوعاتی و نقدنویسی در نشریاتى چون گزارش

سیامک شایقی

او که به تازگی بر اثر بیماری درگذشت، چه در دوران فعالیت مطبوعاتی و نقدنویسی‌اش و چه در دوران کارگردانی سینما عملکرد نرمی داشت که هر دو از شخصیت متین و آرامش

کیومرث پوراحمد

کارش را با نوشتن نقد فیلم در ماهنامه فیلم شروع کرد، اما پیشتر از آن دغدغه ورود به عرصه سینما و تلویزیون و کارگردانی را داشت، چرا که دستیار نادر ابراهیمی در سریال آتش بدون دود بود. بهاریه‌های

سیروس الوند

او پیش از انقلاب در مجله‌های ستاره سینما و فردوسی نقد فیلم می‌نوشت. یکی از سریالی‌ترین نقدهای فیلم متعلق به اوست، به طوری‌که تاده شماره برای یکی از مجله‌های هنری آن‌موقع فقط درباره فیلم قیصر نقد می‌نوشت! علاقه به سینما او را به سمت فیلمنامه‌نویسی و بعد هم کارگردانی کشاند.

بیشترین فعالیت الوند در سینمای بدنه و تجاری بود، اما در این

آن موقع سینمای جهان را دید. او چند سال

برای مجله مشهور پوزیتیف که افکار و گرایشی مقابل مجله مشهور کاپه دو سینما داشت، نقد فیلم می‌نوشت. همین نوشتن‌ها سبب آشنایی و دوستی‌اش با هانری لانتگولا، موسس سینماتک پاریس و همکاری او با این نهاد مهم سینمایی شد. غفاری که تجربیاتی هم در بازیگری تئاتر داشت، به ایران برگشت و به فیلمسازی هم رآورد. غفاری در مجموع شش فیلم بیشتر نساخت، اما در آن میان شب قوزی و زنبورک حرف‌هایی برای گفتن داشتند و اگر سانسور زمان پهلوی آن بلاها را بر سر فیلم جنوب شهر (۱۳۳۷)

شب قوزی

نمی‌آورد و آن را با اسم رقابت در شهر به نمایش نمی‌گذاشت، چه‌با آن فیلم هم به اثر ماندگار و تأثیرگذاری تبدیل می‌شد. در مجموع می‌توان فیلمسازی غفاری را موفق دانست.

فیلم و سینما را دارد و با دستیاری مسعود کیمیایی، به فعالیت سینمایی هم پرداخت. نعمت... از جمله چهره‌های موفقی است که از عرصه نقد به فیلمنامه‌نویسی و کارگردانی رآوردند.

نشأت می‌گرفت. برخی فیلم‌های شایقی در سینما حالا به خاطراتی از دهه‌های ۶۰ و ۷۰ تبدیل شده‌اند، همچون چهره‌ی‌های برای رباب، رنو تهران ۲۹ راه و بیراه. با این حال به‌جز این وجه نوستالژیک، تقریباً هیچ‌کدام چندان ویژه نبودند و راهشان از تحسین منتقدان جدا بود.

شب یلدا

یک بار برای همیشه

میان فیلم يك بار برای همیشه او با بازی خسرو شکیبایی و فاطمه معتمدآریا، بیشتر از سوی منتقدان و تماشاگران نخبه‌پسندتر قدر دید. موفقیت همین يك فیلم و فعالیت مستمر او در سینما، باعث می‌شود او را به عنوان يك کارگردان سرشناس بپذیریم.

هوشنگ کاووسی

از منتقدان و نویسندگان سینمایی برجسته سینمای ایران بود که در مدرسه سینمایی ایدک فرانسه تحصیل کرده بود. کاووسی با این پشتوانه تحصیلی و تماشای فیلم‌های مطرح سینمای جهان، گمان می‌کرد که می‌تواند پس از بازگشت به ایران، به فعالیت فیلمسازی بپردازد و بدون دغدغه فیلم‌های باارزشی تولید کند. آشنایی اش با دکتر کوشان از فعالان آن وقت سینمای ایران به این امید دامن زد، اما وقتی به ایران برگشت و بنا را بر فعالیت فیلمسازی

ایرج کریمی

از منتقدان برجسته سینمای ایران بود که، خوانندگان مجله فیلم سال‌ها خواننده‌مباحث تئوریک و نقد و تحلیل‌های خواندنی او بودند. کریمی وقتی وارد سینما و فیلمسازی شد هم در حال

گذشت، هم با کمبود امکانات سینمای ایران مواجه شد و هم با سینماگرانی که نگاهشان به سینما با نگاه ایده آلیستی کاووسی در تضاد بود، دریافت که اوضاع تا چه حد ناپسامان است و مطابق میل و خواسته‌های او نیست. این سرخوردگی باعث شد کاووسی دانش و تجربیات سینمایی‌اش در اروپا را در نقدنویسی به کار بگیرد. نتیجه نقدهای تندى علیه جریان سینمای عامه‌پسند شد، کاووسی را بنیانگذار نقد تحلیلی سینما در ایران می‌دانند. همچنین ظاهراً برای نخستین بار واژه «فیلمفارسی» را او در نگوهش سینمای ضعیف و سطح پایین عامه‌پسند به کار برد. کاووسی دو فیلم هفته روز به اعدام و خانه کنار دریا را ساخت. نکته

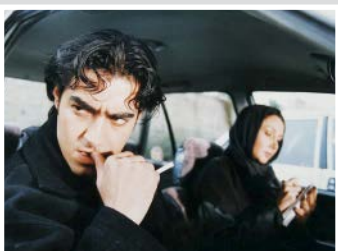
هفته روز به اعدام

جالب واکنش‌ها به فیلم هفته روز به اعدام بود و آن گروه از فیلمسازانی که پیشتر کاووسی با نقدهایش به آثارشان تاخته بود، این‌جا از خجالت منتقدی فیلمساز شده درآمـدند. به احتمال زیاد بهتر است کاووسی بیشتر به عنوان منتقد به یاد آورده شود تا فیلمساز.

از کنار هم می‌گیریم

هوای نوشته‌هایش فیلم می‌ساخت. کریمی که چند کتاب سینمایی را نیز تالیف و ترجمه کرده بود، فیلم‌های از کنار هم می‌گیریم، چند تار مو، باغ‌های کندلوس، نسل جادویی و نیم‌رخ‌ها را ساخت که از این میان اولی و باغ‌های کندلوس بیشتر قدر دیدند و با تحسین روبه‌رو شدند. باوجود این کارهای خوب و قابل تامل، کریمی منتقد دست‌نیافتنی‌تر است.

این زن حرف نمی‌زند

منتقدانی است که آبرو و اعتبار منتقدان را در سینما و تلویزیون حفظ کرده و در مجموع، آثار قابل تاملی ساخت؛ به‌ویژه این زن حرف نمی‌زند و سایه‌های هجوم در سینما حرف‌هایی برای گفتن داشتند و سریال‌های اولین شب آرامش و بی‌گناهان به کارگردانی او هم با اقبال مخاطبان در تلویزیون روبه‌رو شدند. پرچم امینی هم در نقد و هم در کارگردانی بالا است.

احمد امینی

نقد‌های خوب او در مجله فیلم هنوز هم به یاد آورده می‌شود. شاید بدانید که او علاوه بر نقدنویسی، سال‌ها مسئول بخش پاسخ به نامه‌های این ماهنامه هم بود. او از جمله

ابوالحسن داوودی

یکی دیگر از چهره‌هایی است که هم در نقدنویسی عملکرد خوبی داشته و هم وقتی وارد عرصه فیلمسازی شده، داوودی با تنوع ژانری در کارگردانی و موفقیت گیشه‌ای

صفی یزدانیان

سال‌ها به عنوان نویسنده سینمایی و منتقد فیلم مطرح بود. نوشته‌های سینمایی‌اش در قالب کتابی با عنوان ترجمه تنهایی منتشر شده است. اما وقتی در دنیای تو ساعت چند است؟ را با بازی لیلا

حاتمی و علی مصفا ساخت، شاخص‌ها برای ادامه فیلمسازی یزدانیان تیز شد، اما فیلم بعدی‌اش «ناگهان درخت»، کمی سرخوردگی ایجاد کرد و در حال و هوای تکرار نه چندان خوب فیلم اولش بود. با این حال و با وجود این‌که یزدانیان منتقد حرف اول را می‌زند، اما همان يك فیلم در دنیای تو ساعت چند است؟ هم کفه فیلمسازی او را سنگین کرده و پرچمش در هر دو عرصه را بالا برده است.

در دنیای تو ساعت چند است؟

دیگر منتقدان و رسانه‌ای‌های دوربین به دست

پرویز نوری، فریدون جیرانی، رسول صدرعاملی، رضا درمیشیان، زاون قوکاسیان، شهید مرتضی آوینی، احمد طالبی‌نژاد، مهرداد فرید، اصغر نعیمی، بهزاد عشقی، مسعود ده‌نمکی، هادی مقدم دوست، امیر قادری، نیما حسنی نسب، آیدین سیار سریع، شادمهر راستین، ابوالقاسم طالبی، مینا اکبری، مجید توکلی، محمدرضا لطفی، شاهرخ دولکو، زنده‌یاد علی معلم، احمد رضا معتمدی، خسرو پرویزی، روبرت اکهارت، بهرام ری‌پور، هوشنگ حسامی، هژیر دیروش و... از جمله منتقدان یا اهالی رسانه و با سابقه مطبوعاتی هستند که یا فیلمساز شدند یا در یکی از بخش‌های سینما مشغول فعالیت شدند.

از موج نویی‌ها تا دیگران

کلود شابرول، ژان لوك گدار و فرانسوا تروفو که چراغ اول موج نورا روشن کردند، سابقه و کارنامه‌ای درخشان و تأثیرگذار در نقدنویسی و در مجله کایه دو سینما داشتند. به‌جز این‌ها می‌توان از چند چهره سرشناس دیگر فیلمسازی جهان هم نام برد که سابقه نقدنویسی یا فعالیت مطبوعاتی داشتند. یکی استنلی کوبریک، کارگردان پرآوازه سینما که در سال ۱۹۴۶ عکاس و خبرنگار تمام وقت مجله لوك در نیویورک بود. همین‌طور ساموئل فولر که از ۱۲ سالگی برای نیویورک ژورنال می‌نوشت و بعدها هم برای نشریه دیگری گزارش‌های جنایی قلم‌فرسایی می‌کرد. بیلی وایلدر هم روزنامه نگار بود و چند سالی برای روزنامه‌های برلین، گزارش‌های ورزشی و جنایی می‌نوشت. رنه کالر، کارگردان فرانسوی هم پیش از ورود به سینما با نام مستعار رنه دسپره، يك روزنامه‌نگار حرفه‌ای بود. باید به پیترباگدانوویچ هم اشاره کرد که هم در فیلمسازی آثار قابل اعتنایی دارد و هم در نقدنویسی و تاریخ‌نگاری سینمای جهان.

گدار تروفو و... در مجله کایه دو سینما